

not, og fremgik klart nok saavel af Ordene i det ærede Medlems Udtalelse som ogsaa af den hele Maade, hvorpaa Udtalelsen fremkom, at det ærede Medlem var særdeles vel tilfreds med sin Udtalelse, troede at sige noget meget Godt deri, ja endogsaa vilde spille over i det Komiske og Ironiske; men jeg kan ikke lade denne Behandling gaa tilende, uden at det er blevet udtalt her i Salen, at der er dog Medlemmer — og jeg er vis paa mange Medlemmer — som dele min Opfattelse, at det gjør et sørgeligt Indtryk, at høre Udtalelser om et Spørgsmaal som dette paa den Maade og med den Argumentation, som det ærede Medlem fandt det passende at bruge. Naar derhos det ærede Medlem som en Triumf til Slutning udtalte i høie Ord, at de, der stemte mod Forstærkningens Indkaldelse, vare de, der vilde forsvare den simple, fattige Mand's Ret, og at Modstanderne kastede Smuds paa de Medlemmer, der vilde forsvare den simple, fattige Mand's Ret; saa tror jeg, det er tilstrækkeligt, at denne Ytring bliver fremhævet, for at den hos alle Rettenkende kan finde den Misbilligelse, som den fortjener.

Formanden: Jeg maa bemærke, at det ærede Medlem oienlyndig har misforstaaet de Ytringer, han sigtede til, idet det ikke er blevet udtalt her, at Forsvarerne af et af de foreliggende Forslag kastede Smuds paa anderledes Tænkende. Hvis noget Saadant var blevet sagt her, vilde jeg paa det Eftertrykkeligt have kaldt den Taler til Orden, som havde tilladt sig at udtale det.

C. B. Nimestad: Jeg skal dog tillade mig at henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), som nys satte sig. Jeg tror, at han ikke rigtigt har opfattet den Situation, hvori det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Verg) befandt sig, da han før talte. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Sagen var den, at han oienlyndig var meget indigneret over, at man i en Række af Aar havde tilladt unge Mennesker, der vare i en saadan Alder, at de kunde være vaabenføre og kunde kæmpe for deres Fædre-

land, ikke at føre Vaaben, men at stille for sig. Jeg kan tydeligt se, at det var i Bevidstheden om, at han langtfra havde været et saadant ungt Menneske, at det ærede Medlem talte. Jeg kunde høre paa hans Tone, at han havde været en Mand, som ikke blot havde underkastet sig den Byrde, som Indkaldelse og Vaabenøvelse lægge paa de Unge, men ogsaa havde kæmpet tappert og udholdende ved Dannevirke og Dybbøl og kæmpet med Lovemod paa Als, og det, som gjorde ham forbitret, var nu, at Mennesker, der havde haft Alderen og Kræfter til at kæmpe for Fædrelandet, havde holdt sig tilbage, dengang det gjaldt. Havde det Modsatte været Tilfældet, havde han f. Ex. været blandt dem, hvem den haarde Dadel ramte, at de ikke vare blevne indercererede i Aarene imellem 1861 og 1868, uagtet de vare i den vaabenføre Alder, saa vilde det have været mig uforstaaeligt, at det ærede Medlem talte paa den Maade, han gjorde. Jeg vil sige, at det Uforstaaelige for mig i det ærede Medlems Ord især var dette, at han kunde sige, at det var en let Sag at fåere en bred Rem af den menige Mand's Ryg, naar man ikke selv udsætter sig for nogen Besværlighed og Mojsommelighed. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg, der har forsvaret Indkaldelsen af Forstærkingen, aldrig i mit Liv har tænkt paa at fåere nogen bred Rem hverken af den simple Mand's eller af nogen anden Mand's Ryg, men jeg veed, at den, der taler saaledes, at han siger, at den, der forsvaret Hærløven og, hvad der er gunstigt for Fædrelandet, fåerer en bred Rem af Menigmands Ryg — han fåerer sig selv ikke een men en halv Snes Remme af den Ryg, han taler om; han er den første Remmesnider her i Landet (Ufrydelse); det er Sandhed. Det gaar her, som det omtrent gaar med en anden æret Taler, der er saa overmaade politisk klog (Ufrydelse) — han er en klog Mand; det er min oprigtige Mening, naar jeg siger, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) er en klog Mand; men jeg vil dog sige, at denne Klogskab alligevel er ilde anvendt, og jeg tror, at han selv vil indse dette, naar